

Ikt.sz:985./2010.

Üi: Nagy Mária

dr. Szász Károly
a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének Elnöke
részére

Tárgy: Hozzászólás a „Javaslat a biztosító egyesületek szabályozásának átalakítására” c.vitaanyaghoz

Tisztelt Elnök Úr!

A KÖT Biztosító Egyesület csatlakozott az egyesületek közös állásfoglalásához, annak minden pontjával egyetért. Nem kívánjuk az ott leírtakat megismételni, azonban szükségesnek tartottuk, hogy önállóan is benyújtsunk egy anyagot. Ezen anyagban főként magunkat és speciális tevékenységünkől fakadó érveinket szeretnénk bemutatni, hiszen a közös levélben erre nem volt lehetőségünk.

Úgy véljük, hogy a jövőbeni szabályozáskor az egyesületi szektor sokszínűségét feltétlenül szem előtt kell tartani, ezért már most érdemes összegyűjteni mindazon információkat, amely a kodifikáció során vitaként, illetve lobbyra okot adó témaként a későbbiekben felmerülhet. A vitaanyag 10. oldalának utolsó mondata szerint: „Nem lenne célszerű ezeket az intézményeket sem felszámolni, sem a beléjük vetett bizalmat indokolatlanul megrengetni.” Ezért is hiszünk abban, hogy a majdani jogszabály-módosítás nem okoz érdeksérelmet, és biztosítja a további folyamatos működést.

1. Tevékenységünk

A vitaindító anyag többször megemlíti, hogy az egyesületek nem rendelkeznek tulajdonosokkal, akik kontrollt gyakorolhatnak a működésük felett. Az egyesület, mint társadalmi szervezet ugyan nem vállalkozási céllal, profit elérése érdekében jön létre, azonban valamilyen **közös cél vagy érdek** akár még **nagyobb összetartó erő és kontroll** lehet, mint maga a tulajdon.

A KÖT Biztosító Egyesület a Takarékszövetkezetek kockázatait igyekszik kezelni a kölcsönfedezeti életbiztosítások által. Esetünkben a közös érdek **a takarékszövetkezeti szektor hitelezési kockázatának mérséklése** azáltal, hogy a szerződések kedvezményezettjei maguk a Takarékszövetkezetek. Egyesületünk tehát a jogi személy tagok erős ellenőrzése alatt működik, így esetünkben nem tartjuk

indokoltnak azt a kijelentést, hogy az egyesület kockázatosabb intézményi forma a részvénytársaságoknál.

A vitaanyag 4. oldalán említik, hogy a pótbefizetés és szolgáltatás csökkentés intézménye csak a „speciális (vagyis jól meghatározott) célú pénzügyi szervezet és kis létszámú közösség esetében működik”. A KÖT Biztosító Egyesület esetében úgy véljük, hogy a cél kellőképpen meghatározott. Ezen állításunkat igazolja az is, hogy míg a Bit. 2009-től tette kötelezővé a pótbefizetés intézményének alapszabályban történő rögzítését, úgy Egyesületünk már 2002-től egyhangú közgyűlési határozattal beleírta alapszabályába ezt, mégpedig csak a jogi személy tagok kötelezettségeként, ami szükség esetén mindenképpen végrehajtható.

A Takarékszövetkezetek biztosító alapításának egyik célja 1993-ban azt volt, hogy ügyfélkörüket – mely alapvetően vidéki lakosokból áll – kedvezőbb díjú biztosításokkal szolgálják ki. Az egyesületi biztosítás egyebek közt úgy tudott olcsóbbá válni a részvénytársaságok által kínálnál, hogy nem kell a biztosításközvetítői szektornak jutalékot fizetni, és profit elvárások sincsenek. Általában a hitelfedezeti életbiztosítások csoportos szerződések, melyek díja a hitelnyújtó költsége, amit az igénylő felé a THM-ben érvényesít. A mi Egyesületünk célja, hogy egyéni biztosításokon keresztül minden ügyfél a kockázatának megfelelő díjat fizesse. A részvénytársaságokkal ellentétben az Egyesület a nagyobb adminisztrációs igényű, és alacsony díjú egyéni biztosítások kezelésében is érdekelt, hiszen nincs profitelváras. Az egyéni szerződések kapcsán **magánszemély tagjaink gondoskodnak családjuk anyagi biztonságáról** egy esetleges haláleset bekövetkeztekor.

Egyesületünk alapításának másik célja az volt, hogy a **Takarékszövetkezetek által megtermelt eredmény nemzeti tulajdonban maradjon**, ne a multinacionális biztosító részvénytársaságok tulajdonosait gazdagítsa osztalékfizetés formájában. A pénzügyi szektorban követelmény a bankbiztosítás, az ügyfelek teljes körű kiszolgálása, melyet a multinacionális cégek tulajdonosi összefonódású vállalatcsoportokban végeznek. Mint ismeretes Takarékszövetkezeteink tisztán magyar tulajdonú hitelintézetek, így biztonságuk érdekében a biztosítási partner is takarékszövetkezeti tulajdonú kell, hogy legyen. Sajnos a Takarékszövetkezeti szektor jelenlegi vagyona nem tette lehetővé saját részvénytársaság létrehozását, ezért tevékenységük során, a kapacitásaik kihasználása érdekében ügynöki tevékenységet is végeznek egy-egy biztosító részvénytársaság felé. Korábbi stratégiai partnerük az Allianz Biztosító volt, mely a későbbi bank alapítása kapcsán saját ügyfélkörüket is veszélyeztette. Ez szintén igazolta, hogy végső megoldás mégis egy saját biztosító működtetése.

A kockázati életbiztosítások díja jól kalkulálható, ezért a díjkalkuláció során Egyesületünk meg tudja állapítani azt a legalacsonyabb díjat, mely megfizethető, de nem generál az Egyesület működésében kockázatot. Alkalmazott díjaink évről évre pozitív egyenleget eredményeznek, mellyel tagjaink irányában elszámolunk. A tudatos kockázatkerülés érdekében a keletkezett eredménynek csak egy részét osztjuk vissza jogi személy tagjainknak, a többi az Egyesület saját tőkéjét, tartalékát növeli, mégpedig a Bit-ben előírt szolvencia szabályok határértékét jócskán meghaladva. Állításunkat alátámasztja, hogy a 2007. szeptember 25-én tartott prudenciális megbeszélésen a

Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete a KÖT Biztosító Egyesületet a mérsékelt kockázatú szervezetek közé sorolta, értékelve Egyesületünk tudatos kockázatkerülését, biztonságos gazdálkodását.

2. Kölcsönös biztosító

A vitaanyag 9. oldalának alján megfogalmazzák, hogy „tulajdonos nélküli intézménynél van tőke, az önmagában veszélyes helyzet, lényegében egy figyelemfelhívás annak eltulajdonítására ...”. Nem értünk egyet a kijelentéssel, hiszen a tőke egy számviteli kategória. Két formája a saját, illetve az idegen tőke. Minden gazdálkodó szervezet, köztük a „tulajdonos nélküli” egyesületek, akár sport, vagy gyermeküdültetés, vagy veszélyközösségek útján biztosítási célra alapították rendelkeznek saját tőkével, hiszen gazdálkodnak.

A kölcsönös biztosító megfogalmazásában tőke nélküli állapotot ír a szerző, mely ellentmond a valóságnak. **A társadalmi szervezetek céljuk elérése érdekében mindenképpen kell, hogy vagyonnal, tőkével rendelkezzenek. Ez nemzeti érdek.** Az összegyűjtött vagyon a magyar közösségek önállóságát biztosítja, így nem kerülnek kiszolgáltatottá a multinacionális cégeknek.

A kölcsönös biztosító, mint **felosztó-kirovó, vagy kárfelosztó szervezeti forma nem teszi lehetővé kockázati életbiztosítás szolgáltatását**, alkalmatlan biztosítástechnikai elvek és módszerek működtetésére. A kölcsönös biztosító forma bevezetése esetén aggályaink vannak, hogy a meglévő, hosszú távú életbiztosításaink jogfolytonossága sérül.

3. Javaslat

Javaslatunk a közös véleményben megfogalmazottakra épül, mely szerint a vitaanyagban vázolt „végső garantőr hiányára” nem az egyesületi forma megszüntetése, vagy átalakítása a megoldás. Úgy véljük, hogy a Bit-ben található pótbefizetés és szolgáltatás csökkentés módszere igenis alkalmazható a speciális és meghatározott célú (pl. mezőgazdasági kockázatok, szakmai felelősség, haláleset miatti hitelezési kockázat stb.) egyesületeknél, melyek egzaktul kodifikálhatók. Az egyesületi gazdálkodás és felelősségvállalás kapcsán, a 2010 őszén várható a Ptk. szabályozása. A biztosítás speciális kockázataira a Solvency II. és a garancia alapokat szabályozó „Fehér Könyv” fog útmutatást adni. Úgy véljük, hogy az ellentmondások kiküszöbölése érdekében a **Ptk., Solvency II. és Fehér Könyv tartalmát meg kell várni** és figyelemmel kell kísérni, hiszen ezek akár a vitaanyagban vázolt problémát is megoldhatják, szabályozhatják. A tervezett szabályozás idő előtti megalkotása esetén az egyes törvények koherenciája sérülhet.

Különvéleményünkben javasoljuk továbbá, hogy azok a biztosító egyesületek, amelyek nem érik el a Szolvencia II. által megállapított határértéket és jól meghatározott céllal működnek a jövőben például „**szakosított**” **biztosító egyesület**ként működjenek. A szabályozás ez irányú változtatásával akadály nélkül lehet biztosítani az egyesületek

által, még érvényben lévő hosszú távú kötelezettségek teljesítését, egy-egy zárt közösség biztosítási kockázatainak kezelését.

Bízunk benne, hogy a korábbi törvényalkotási gyakorlatnak megfelelően – mint például az első biztosítási törvény bevezetésével alkotott kompozit tilalom – a szerzett jogok elvételére nem kerül sor. (Azaz a korábbi kompozit biztosítóknak nem kellett új társaságot alapítani, csupán szervezetenként és számvitelileg elkülöníteni a két biztosítási ágat.) A szervezeti forma változása nélkül a biztosító egyesületek esetében is egy-egy új, konkrét előírással elérhető a szerző által kívánt cél, és a konkretizálásokkal megtartható az anyagban rendszerszerűen alkalmazhatónak minősített „lenyeljük a veszteséget” séma.

Budapest, 2010. szeptember 28.

Márkus Judit
ügyvezető